

Dilluns 28 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 11,29-32): En aquell temps, s'anava reunint encara més gent al voltant de Jesús, i Ell començà a dir: «La gent d'aquesta generació és dolenta: demana un senyal, però no els en serà donat cap altre que el de Jonàs. Perquè així com Jonàs va ser un senyal per a la gent de Nínive, també el Fill de l'home ho serà per a aquesta generació. El dia del judici, la reina del país del sud s'alçarà per condemnar els homes d'aquesta generació, perquè ella va venir de l'altre cap de món per escoltar la saviesa de Salomó; i aquí hi ha alguna cosa més que Salomó. El dia del judici, els habitants de Nínive s'aixecaran per condemnar la gent d'aquesta generació, perquè ells es van convertir quan Jonàs els predicà; i aquí hi ha alguna cosa més que Jonàs».

«La gent d'aquesta generació és dolenta: demana un senyal»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, la dolça veu —però severa— del Crist posa en alerta els qui estan convençuts de tenir ja el “bitllet” per al Paradís, solament perquè diuen: «Jesús, que n'ets de formós!». Crist ha pagat el preu de la nostra salvació sense excloure ningú, però cal observar unes condicions bàsiques. I, entre altres, no pretendre que el Crist ho faci tot i nosaltres res. Això seria no solament niciesa, sinó malvada supèrbia. Per això, el Senyor no dubta en usar la paraula “dolenta”: «La gent d'aquesta generació és dolenta: demana un senyal, però no els en serà donat cap altre que el de Jonàs» (Lc 11,29). Li dóna el nom de “dolenta” perquè posa la condició de veure abans miracles espectaculars per tal de donar després la seva eventual i condescendent adhesió.

Ni davant dels seus paisans de Natzaret accedí, perquè —exigents!— pretenien que Jesús signés la seva missió de profeta i Messies mitjançant meravellosos prodigis, que ells voldrien assaborir com espectadors acomodats en la butaca d'un cinema. Però això no pot ser: el Senyor ofereix la salvació, però solament a qui se subjecti a Ell per mitjà d'una obediència que neix de la fe, que espera i calla. Déu pretén

aquesta fe antecedent (que en el nostre interior Ell mateix ha posat com una llavor de gràcia).

Un testimoni en contra dels creients que mantenen una caricatura de la fe serà la reina del Migdia, que es desplaçà des dels confins de la terra per a escoltar la saviesa de Salomó, i resulta que «aquí hi ha alguna cosa més que Salomó» (Lc 11,31). Diu un proverbi que «no hi ha pitjor sord que qui no vol escoltar». Crist, condemnat a mort, ressuscitarà als tres dies: a qui el reconegui, li proposa la salvació, mentre que per als altres —tornant com a Jutge— ja no hi haurà res a fer, sinó escoltar la condemnaió per obstinada incredulitat. Acceptem-lo amb fe i amor avançats. El reconeixem i ens reconeixerà com a seus. Deia el Servent de Déu Don Alberione: «Déu no gasta la llum: encén les llànties en la mesura en què facin falta, però sempre en el temps oportú».